

nogle af de Grunde, hvorfor jeg billigede Silkeborg-Banen og den direkte Længdebane mellem Aarhus og Veile. I min Dmtale af Silkeborg-Banen har jeg gjort opmærksom paa Ulemperne ved en Vandvei, endvidere paa Silkeborgs vestlige Veligheden, og endelig paa de gode Veie, der fra Jyllands Indre støde til Silkeborg. Jeg har meent, at Silkeborg var den bedste Repræsentant for Jyllands Indre, og saaledes meent i Silkeborg at see denne Deel af Landets Interesser bedst varetagne. I min Anbefaling af den direkte, lige Længdebane fra Aarhus til Veile har jeg gjort opmærksom paa den ikke ubetydelige Veiforkortelse for den gjennemgaaende Trafik, denne vil bringe, og jeg har endvidere gjort opmærksom paa det ikke ubetydeligt større Antal af Tønder Hartkorn, Indvaanere, Heste, Hornkvæg osv., som den direkte Bane mellem Veile og Aarhus med Sidebane til Silkeborg vil have om sig fremfor den eller de i Loven vedtagne. Det staaer derfor for mig saaledes, at Regjeringens Forslag bringer følgende Fordele: at man ved Silkeborg faaer Jyllands Indre bedst repræsenteret, at man ved den direkte lige Bane mellem Aarhus og Veile faaer den gjennemgaaende Jarts Læs bedst varetaget, og endelig at man ved disse to Baner faaer baade den bedste og meest befolkede Omegn draget ind under Jernbanens umiddelbare Nærhed. Jeg synes, at alle vigtigere Hensyn paa denne Maade bedst fyldestgøres. De, der holde paa det indre Jyllands Interesser, kunne, saa synes det mig, faae deres Ønsker opfyldte ved Silkeborg; de, som ønske en østlig Bane, kunne faae deres Villie, og de, som ønske Baner gennem de meest befolkede og bedste Egne, for saaledes at sikkre Banerne den bedste Trefvents, kunne faae deres Villie. Jeg seer ikke, hvilken af de andre Linier der paa en saa taalelig Maade tilfredsstiller de forskjellige Hensyn. Endringsforslaget under Nr. 1 kunde ganske vist ikke have saa lidt for sig, men da jeg formoder, at Regjeringen neppe vil gaae ind paa samme, og da dertil kommer, hvad den ærede Rigsrådsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds udtalte, og

hvorfor jeg er enig med ham, at en saadan Bane sandsynligviis vil fortrænge en vestjyds Længdebane, som ganske sikkert engang i Tiden vil staae paa Dagsordenen med temmelig velbegruudede Forbringere, har dette Endringsforslag ikke tiltalt mig saa meget, som det ellers vilde have gjort. Endringsforslaget under Nr. 6, der gaaer ud paa at bibeholde Regjeringens Forslag med den Tilføining: „Hvilke Baner samtidig blive at bygge og at aabne for Driften“, har selvfølgelig tiltalt mig, thi dette Endringsforslag er netop af den Bestaffenhed som det, jeg under Sagens første Behandling bebudede at ville stille, hvis ingen Anden vilde det. Ved en saadan Tilføining til Loven risikerer man ikke, at Jstykstbanen først bygges, og at man saa en god Dag giver Jyllands Indre en lang Næse, idet man sletter Silkeborg-Banen, thi naar Loven lyder, at begge Baner samtidig skulle bygges og aabnes for Driften, er en saadan Mulighed ubeløst. Jeg maa altsaa paa det Bedste anbefale Regjeringens Forslag til Vedtagelse saavel som Endringsforslaget under Nr. 6.

C. W. Jespersen: Ved nærværende Sags første Behandling udtalte jeg mig for Julebro-Linien, idet jeg formeente, at denne Linie fyldestgjorde de Forbringere, man havde stillet til en Bane, der havde sit vestligste Punkt i Ny Mølle, at den var at foretrække for den oprindelige Bane paa Grund af, at den var kortere for den gjennemgaaende Trafik, og at den var betydelig billigere i Anlægsomkostninger. Jeg udtalte mig tillige for, at hvis der ikke skulde vindes Fleerhed i Forsamlingen for en saadan Linie, vilde jeg subsidiært stemme for Lovudkastet, som det forelaa, med Hensyn til hvilket min Hovedindvending var den, at denne Bane var vel kostbar i Forhold til den forsøgte Nytte, den vilde stifte. Jeg er endnu, efterat have gjennemgaaet Betænkningen og efterat have hørt Forhandlingerne idag, af den samme Anskuelse, og naar jeg har forlangt Ordet, uagtet man, som en anden æret Taler har udtalt, kan være fjed af at høre flere Fore-